«Σᾶς βεβαιώνω πὼς ὅσο ὑπάρχει ὁ κόσμος, ἕως τὴ συντέλειά του, δὲν θὰ πάψει νὰ ἰσχύει οὔτε ἕνα γιῶτα ἢ μία ὀξεῖα ἀπὸ τὸν νόμο»[3].

β΄. Στὴν ἀγάπη Του γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἔχει σκοπὸ τὴν σωτηρία τους.

«Ὁ Ὁποῖος θέλει νὰ σωθοῦν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι καὶ νὰ γνωρίσουν σὲ βάθος τὴν ἀλήθεια»[4].

γ΄. Στὴν εὐνοϊκὴ μεσιτεία Του στὸν Ἐπουράνιο Θεὸ καὶ Πατέρα γιὰ μᾶς.

«Ὁ Ἰησοῦς, ἐπειδὴ παραμένει αἰώνιος... μπορεῖ νὰ σώζει γιὰ πάντα ὅσους πλησιάζουν μέσῳ αὐτοῦ τὸν Θεό... καὶ νὰ μεσιτεύει γι᾽ αὐτούς»[5].

δ΄. Στὴν ἀπολυτρωτικὴ θυσία Του γιὰ τὴν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν μας καὶ τὴν ἀποκατάστασή μας στὸν αἰώνιο πνευματικὸ κόσμο.

«Μὲ μία μόνο προσφορὰ ὁδήγησε στὴν τελειότητα γιὰ πάντα αὐτοὺς ποὺ ἐξαγνίστηκαν μὲ τὸ αἷμα Του» «εἶναι φανερὸ πὼς ὅπου ὑπάρχει συγχώρησι ἁμαρτιῶν δὲν χρειάζεται θυσία γι᾽ αὐτές»[6].

ε΄. Σὲ ὅλες τὶς σωτήριες ἀποφάσεις Του.

«Θὰ κάνω ὅ,τι ἀπεφάσισα: καὶ ποιός θὰ ματαιώσει αὐτό;»[7]

στ΄. Στὴν κλήση Του γιὰ νὰ σωθοῦμε καὶ στὶς πλούσιες δωρεές Του.

«Γιατὶ ὁ Θεὸς δὲν ἀνακαλεῖ τὶς δωρεές Του οὔτε τὴν κλήση Του»[8].

2. Ὁ Κύριος εἶναι τὸ ἀκλόνητο στήριγμα τῆς ζωῆς μας

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀπογοητεύεται ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ ἐμπιστεύτηκε καὶ στήριξε τὶς ἐλπίδες τῆς ζωῆς του ἢ ἀδικεῖται ἢ διώκεται, ὁ Κύριος τοῦ ὑποδεικνύει νὰ μὴν ἀπελπίζεται, ἀλλὰ νὰ στηρίζεται σ᾽ Αὐτὸν οἰκοδομώντας τὴν ζωή του ἐπὶ τὴν ἀσάλευτο πέτρα, ὥστε ὅταν κατεβεῖ ἡ βροχὴ καὶ ἔλθουν

3. «Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως ἂν πάντα γένηται» (Ματθαίου ε΄ 18).

4. «Ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν» (Πρὸς Τιμόθεον Α΄ β΄ 4).

5. «Ὁ δὲ διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα... ἄθεν καὶ σῴζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναται τοὺς προσερχομένους δι᾽ αὐτοῦ τῷ Θεῷ.. καὶ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν» (πρὸς Ἑβραίους ζ΄ 24-25).

6. «Μιᾷ γὰρ προσφορᾷ τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκὲς τοὺς ἁγιαζομένους». «Ὅπου δὲ ἄφεσις τούτων, οὐκέτι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας» (πρὸς ῾Εβραίους ι΄ 14, 18).

7. «Ποιήσω καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό;» (Ἡσαΐου μγ΄ 13).

8. «Ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ κλῆσις τοῦ Θεοῦ» (πρὸς Ρωμαίους ια΄ 29).

οἱ ποταμοὶ καὶ πνεύσουν οἱ ἄνεμοι νὰ μὴ καταποντισθεῖ, διότι «ἔχει θεμελιωθεῖ πάνω στὸν βράχο»[9] «καὶ αὐτὸς ὁ βράχος εἶναι ὁ Χριστός»[10].

Μὲ ἐμπιστοσύνη ὁ πιστὸς ἀπευθύνεται στὸν Κύριο ζητώντας τὴν σωτηρία του:

«Σὲ σένα, Κύριε, ὑψωσα τὴν ψυχή μου, τὸν Θεό μου. Σὲ σένα στήριξα τὴν πεποίθησί μου. Μὴ μὲ ἀφήσεις ποτὲ νὰ ντροπιαστῶ»[11].

Ἡ πεποίθηση, ὅτι ὁ Κύριος μας εἶναι ὁ σοφὸς κυβερνήτης τῆς ζωῆς μας, διαλύει τὴν ἀβεβαιότητα καὶ τὴν ἀνασφάλεια ποὺ δημιουργοῦν οἱ ἀνθρώπινες ἀποτυχίες.

Ὁ Θεός «ποὺ ἔκανες ὅσα ὑπῆρχαν καὶ πρὶν ὑπάρξει χρόνος καὶ ὅσα συνέβηκαν κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ τὰ ἑπόμενα καὶ τὰ σημερινά. Σὺ ἔχεις σκεφθεῖ ἐπίσης καὶ ἔχεις σχεδιάσει καὶ ὅσα θὰ γίνουν στὸ μέλλον. Ὅλα, ὅσα σκέφθηκες Σὺ ἔγιναν καὶ πραγματοποιοῦνται»[12], διέταξες, δηλαδὴ τακτοποίησες «ὅλα μὲ μέτρο καὶ ὑπολογισμὸ καὶ μὲ ζύγισμα»[13].

Ἀπὸ αὐτὰ ἐξάγεται, ὅτι ἡ ἀνθρώπινη ἱστορία δὲν ἐκτυλίσσεται σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους ἑνὸς τυφλοῦ πεπρωμένου. Ἡ Ἐκκλησία δὲν δέχεται τὴν μηχανιστικὴ ἑρμηνεία τοῦ κόσμου καὶ τῆς ζωῆς.

3. Ὁ χρόνος ἐξυπηρετεῖ τὸ μυστήριο τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ

Ἀντίθετα στὴν ἀντίληψη, ὅτι τὰ πάντα ἐξελίσσονται στὴν τύχη ἡ ἁγία Γραφὴ διδάσκει ὅτι ὁ κόσμος καὶ ἡ ἱστορία πορεύονται πρὸς ἕνα σκοπὸ κατὰ τὸ ἅγιο καὶ τέλειο θέλημα τοῦ Κυρίου. Αὐτὸ τὸ θεῖο σκοπὸ προσδιόρισε ὁ ἀπόστολος Παῦλος «ἔτσι ὁ Θεὸς θὰ βασιλέψει πλήρως πάνω σὲ ὅλα»[14].

Αὐτὸς ὁ σκοπὸς ἀποτελεῖ τὸ μυστήριο τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ «δηλαδὴ νὰ ἑνώσει ὅλα, οὐράνια καὶ ἐπίγεια, στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ»[15].

9. «Τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν» (Ματθαίου ζ΄ 25).

10. «Ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός» (πρὸς Κορινθίους Α΄ ι΄ 4).

11. «Πρός σε, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχήν μου, ὁ Θεός μου. ἐπὶ σοὶ πέποιθα: μὴ καταισχυνθείην» (Ψαλμὸς κδ΄ (κε΄) 24, 1-2).

12. «Ὃς ἐποίησε τὰ πρότερα ἐκείνων καὶ ἐκεῖνα καὶ τὰ μετέπειτα καὶ τὰ νῦν καὶ τὰ ἐπερχόμενα διενοήθη καὶ ἐγενήθησαν ἃ ἐνενοήθη» (Ἰουδὶθ θ΄ 5).

13. «Πάντα μέτρῳ καὶ ἀριθμῷ καὶ σταθμῷ» (Σοφία Σολομῶντος ια΄ 20).

14. «Ἵνα ᾖ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν» (πρὸς Κορινθίους Α΄ ιε΄ 28).

15. «Ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν αὐτῷ» (πρὸς Ἐφεσίους α΄ 10).

Ἡ ἀνακεφαλαίωση αὐτὴ ἐνεργεῖται στὸν χρόνο καὶ συνιστᾶ τὴν προσφερομένη ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ σωτηρία καὶ ἀπολύτρωση ἀπὸ τὴν φθορὰ καὶ τὸν θάνατο. Ἡ συμμετοχή μας στὴν αἰώνια ζωὴ νοηματοδοτεῖ τὸν χρόνο τῆς παρούσης ζωῆς μας, γίνεται γιὰ μᾶς τὸ πλήρωμα τῶν καιρῶν, ὁ καιρὸς τῆς σαρκώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Εὔλογα τίθεται τὸ ἐρώτημα ἐὰν ἐμεῖς ἀνήκουμε στὴν ἑνωμένη μὲ τὸν Χριστὸ ἀνθρωπότητα.

4. Ἡ ἐσχατολογικὴ προοπτικὴ τῆς παρούσης ζωῆς μας

Ἡ χρυσὴ γλώσσα τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἅγιος πατέρας μας Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος μιὰ πρωτοχρονιὰ συμβούλευε τοὺς πιστοὺς στὴν ἐποχή του καὶ μᾶς σήμερα νὰ δίνουν ἐσχατολογικὴ προοπτικὴ στὴν ζωή τους μὲ τὰ ἑξῆς:

«Αὐτὰ νὰ συλλογίζεσαι μὲ ἀφορμὴ τὶς νουμηνίες, αὐτὰ νὰ ἐνθυμῆσαι σὲ κάθε ἀλλαγὴ τῶν ἐτῶν: ἂς σκεπτόμαστε τὴν μέλλουσα κρίση, μήπως πεῖ κάποιος καὶ σὲ μᾶς αὐτὸ ποὺ ἐλέχθηκε ἀπὸ τὸν προφήτη στοὺς Ἰουδαίους: "τελείωσαν οἱ ἡμέρες τους στὴν ματαιότητα καὶ τὰ ἔτη τους αἰφνιδίως"»[16].

Εὔχομαι πατρικὰ νὰ διανύσουμε τὶς ἡμέρες τοῦ Νέου Ἔτους 2009 μὲ ἐμπιστοσύνη στὸν ἀληθινὸ καὶ ζωντανὸ Κύριο Λυτρωτὴ καὶ Σωτήρα μας κατὰ τὴν εὐχή

«Σοὶ παρακατατιθέμεθα τὴν ζωὴν ἡμῶν ἅπασαν καὶ τὴν ἐλπίδα, Δέσποτα Φιλάνθρωπε».

ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟ ΤΟ ΝΕΟ ΕΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟ ΚΑΙ ΘΕΟ ΜΑΣ

Μὲ ἑόρτιες εὐχές

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καισαριανῆς Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

16. «Ταῦτα ἀπὸ νουμηνίας φιλοσόφει, ταῦτα ἀπὸ τῆς περιόδου τῶν ἐνιαυτῶν ἀναμιμνήσκου: τῆς μελλούσης ἡμέρας ἀναλογιζόμεθα, μή ποτε καὶ πρὸς ἡμᾶς εἴπῃ τις ἐκεῖνο, τὸ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους εἰρημένον τῷ προφήτῃ: «Ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς» (Λόγος ταῖς Καλάνδαις Ε.Π.Ε. τ. 31 σελ. 474 § 3).

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε., Τηλ.: 210 92 17 513 - www.eptalofos.gr

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2008

Τοῦ Μητροπολίτου
Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

Πρὸς
τὸν Ἱερὸ Κλῆρο καὶ τὸν Πιστὸ Λαὸ
ἅπαν τὸ πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας

Ἀγαπητοί μου Πατέρες καὶ Ἀδελφοί

«Μεθ᾽ ἡμῶν ὁ Θεός»
(Ματθαίου α΄ 23)

«Ἐπέλαμψεν ἡμέρα χαρμόσυνος καὶ ἑορτὴ πανσεβάσμιος»
ἡ τῶν Γενεθλίων τοῦ Λυτρωτοῦ καὶ Σωτῆρος
Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μὲ τὴν ἐνανθρώπησή Του ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ εἰσῆλθε στὸν κόσμο πραγματοποιώντας *«θαυμαστὰ πράγματα, βουλὴν ἀρχαίαν ἀληθινήν»* (Ἡσαΐου κε΄ 1), ἐκπληρώνοντας τὴν παλαιὰ προφητεία τῆς ἐλεύσεώς Του, ὅπως μαρτυρεῖ ὁ ἀπόστολος καὶ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος.

«Μὲ ὅλα αὐτὰ ποὺ ἔγιναν, ἐκπληρώθηκε ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, ποὺ εἶχε πεῖ ὁ προφήτης: ἡ Παρθένος θὰ μείνει ἔγκυος καὶ θὰ γεννήσει Υἱὸ καὶ θὰ *τοῦ δώσουν τὸ ὄνομα Ἐμμανουήλ, ποὺ σημαίνει, ὁ Θεὸς εἶναι μαζί μας»*[1].

α΄. «Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός»

Γιορτάζουμε τὰ Χριστούγεννα ἐπειδὴ ὁ Θεὸς εἶναι μαζί μας.

Εἶναι μαζί μας, ὅταν συμμετέχουμε στὰ ἅγια μυστήρια ὅπως ἐδίδαξε, ὅτι:

«Ἐκεῖνος ποὺ τρώει τὴν σάρκα μου καὶ πίνει τὸ αἷμα μου εἶναι ἑνωμένος μαζί μου, κι ἐγὼ μὲ αὐτόν»[2].

Εἶναι μαζί μας ὅταν τηροῦμε τὶς ἐντολές Του, ὅπως τόνισε:

«Ὅποιος μὲ ἀγαπάει, θὰ τηρήσει τὸν λόγον μου. Καὶ ὁ πατέρας μου θὰ τὸν ἀγαπήσει, καὶ θὰ ἔρθουμε σ' αὐτὸν καὶ θὰ κατοικήσουμε μαζί του»[3].

Εἶναι μαζί μας στὴν εὐχαριστιακὴ σύναξη κατὰ τὴν διαβεβαίωσή Του:

«Γιατὶ ὅπου εἶναι συναγμένοι δύο ἢ τρεῖς στὸ ὄνομά μου, ἐκεῖ εἶμαι κι ἐγὼ ἀνάμεσά τους»[4].

Εἶναι μαζί μας στὴν Ἐκκλησία μας κατὰ τὴν ἀπόφασή Του:

«Θὰ εἶμαι Θεός τους κι αὐτοὶ θὰ εἶναι λαός μου»[5].

β΄. «Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός»

Γιορτάζουμε τὰ Χριστούγεννα, ἐπειδὴ ὁ Θεὸς εἶναι μαζί μας.

Εἶναι μαζί μας στὴν κοινωνία τῆς μοναξιᾶς καὶ τῆς ἀποξενώσεως ποὺ ζοῦμε, γιὰ νὰ μὴν αἰσθανόμαστε μόνοι καὶ ἐγκαταλελειμμένοι, ὅπως ὑποσχέθηκε ὁ Θεὸς στὸν λαό Του μὲ τὸν προφήτη Ἡσαΐα καὶ ἐπεσφράγισε μὲ τὴν σάρκωση τοῦ Υἱοῦ Του τὸ ἅγιο καὶ τέλειο θέλημά Του.

---

1. «Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὅ ἐστιν μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός» (Ματθαίου α΄ 22-23).
2. «Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ» (Ἰωάννου ς΄ 56).
3. «Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν» (Ἰωάννου ιδ΄ 23).
4. «Οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν» (Ματθαίου ιη΄ 20).
5. «Καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι λαός» (πρὸς Κορινθίους Β΄ ς΄ 16).

«Δὲν θὰ σὲ ἀφήσω μόνον, οὔτε θὰ σ' ἐγκαταλείψω»[6].

Ὁ Ἴδιος ὁ Κύριός μας διαβεβαίωσε τοὺς μαθητές Του πρὶν ἀναληφθεῖ στοὺς οὐρανούς *«δὲν θὰ σᾶς ἀφήσω ὀρφανούς»*[7].

Ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ στὴν ζωή μας, πολὺ δὲ περισσότερο ἡ κοινωνία μας, ἡ ἕνωσή μας καὶ ὁ συνδοξασμός μας μαζί Του (πρὸς Ἐφεσίους β΄ 4-6) μᾶς ἐνθαρρύνει καὶ μᾶς γεμίζει αἰσιοδοξία. Ἀπὸ αὐτὴ ἀντλοῦμε δύναμη στὸν καθημερινὸ ἀγῶνα τῆς ζωῆς μας ἐπειδὴ κατὰ τὸν Ψαλμῳδό:

«Ὁ Κύριος εἶναι βοηθός μου: δὲν θὰ φοβηθῶ: τί μπορεῖ νὰ μοῦ κάνει ἕνας ἄνθρωπος;»[8].

Εἶναι μαζί μας στὸν πνευματικὸ ἀγῶνα μας. Ὅταν δεχόμαστε τὴν ἐπίθεση τῆς ἁμαρτίας καὶ διαλυόμαστε ἀπὸ τὴν σφοδρότητά της. Τότε Ἐκεῖνος μᾶς ἐνθαρρύνει νὰ ἀντιστεκόμαστε προτρέποντας ὅλους μας:

«Ὁ κόσμος θὰ σᾶς κάνει νὰ ὑποφέρετε: ἀλλὰ ἐσεῖς νὰ ἔχετε θάρρος, γιατὶ ἐγὼ τὸν ἔχω νικήσει τὸν κόσμο» [9].

γ΄. «Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός»

Γιορτάζουμε τὰ Χριστούγεννα ἐπειδὴ ὁ Θεὸς κατὰ τὴν διαβεβαίωσή Του παραμένει ἑνωμένος μαζί μας καὶ μετὰ τὴν ἀνάληψή Του στοὺς οὐρανοὺς καὶ θὰ παραμείνει αἰώνια.

«Κι ἐγὼ θὰ εἶμαι μαζί σας πάντα, ὡς τὴν συντέλεια τοῦ κόσμου»[10].

Τὴν κοινωνία αὐτὴ τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν Δημιουργό του, ποὺ πραγματοποιήθηκε μὲ τὸ μυστήριο τῆς σαρκώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ οὐδεὶς δύναται νὰ διακόψει γιὰ νὰ ἀποξενώσει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸν Θεό, ὅπως συνέβη στὴν περίπτωση τῶν Πρωτοπλάστων, ἀφοῦ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός *«κατάργησε τὸ χρεόγραφο μὲ τὶς διατάξεις του, ποὺ ἦταν ἐναντίον μας, καὶ τὸ ἔβγαλε ἀπὸ τὴν μέση καρφώνοντάς το στὸν σταυρό.*

---

6. «Οὐ μή σε ἀνῶ οὐδ' οὐ μή σε ἐγκαταλίπω» (πρὸς Ἑβραίους ιγ΄ 5).
7. «Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς» (Ἰωάννου ιδ΄ 18).
8. «Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος» (πρὸς Ἑβραίους ιγ΄ 6).
9. «Ἐν τῷ κόσμῳ θλῖψιν ἕξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον» (Ἰωάννου ις΄ 33).
10. «Ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος» (Ματθαίου κη΄ 20).

Ἀφαίρεσε τὴν δύναμη ποὺ εἶχαν οἱ δαιμονικὲς ἀρχὲς καὶ ἐξουσίες καὶ τὶς διαπόμπευσε, σέρνοντάς τες νικημένες στὸν θρίαμβο τοῦ σταυροῦ Του»[11].

Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Λυτρωτὴς καὶ Σωτήρας μας, Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰσῆλθε στὸν κόσμο γιὰ νὰ μὴ ζοῦμε ἔρημοι καὶ στερημένοι τῶν δωρεῶν Του, ὅπως διδάσκει ὁ θεῖος ἀπόστολος Παῦλος:

«Γνωρίζετε, βέβαια, τὴν χάρη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ: ἦταν πλούσιος κι ἔγινε φτωχὸς γιὰ χάρη σας, γιὰ νὰ μπορέσετε ἐσεῖς νὰ πλουτίσετε μὲ τὴν φτώχεια Ἐκείνου»[12].

Παρὰ ταῦτα παρατηροῦμε ὅτι ἀπὸ τὴν ζωὴ πολλῶν ἀπουσιάζει ὁ Θεός, εἶναι ἔρημη ἀπὸ τὴν Χάρη Του. Γι' αὐτὸ ὁ πιστὸς παρακαλεῖ, ὅπως οἱ Μαθητές Του *«μεῖνον μεθ' ἡμῶν»* (Λουκᾶ κδ΄ 29).

Εὔχομαι πατρικά

Τὰ φετεινὰ Χριστούγεννα ὁ σαρκωμένος Υἱὸς τοῦ Θεοῦ νὰ εἶναι μαζί σας καὶ νὰ παραμείνει μαζὶ μὲ ὅλους τοὺς Κληρικοὺς καὶ τοὺς Λαϊκοὺς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας ὅλες τὶς ἡμέρες τῆς ζωῆς σας.

Μὲ ἑορτίες εὐχὲς

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καισαριανῆς Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ Δανιήλ

---

11. «Ἐξήλειψε τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν, καὶ αὐτὸ ἦρεν ἐκ τοῦ μέσου προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ· ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παρρησίᾳ, θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ» (πρὸς Κολασσαεῖς β΄ 14-15).
12. «Γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε πλούσιος ὤν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε» (πρὸς Κορινθίους Β΄ η΄ 9).

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ 2009

Πρὸς
τὸν Ἱερὸ Κλῆρο καὶ τὸν Πιστὸ Λαὸ
ἄπαν τὸ πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας

Ἀγαπητοί μου Πατέρες καὶ Ἀδελφοί

Στὴν ἀνατολὴ τοῦ Νέου σωτηρίου Ἔτους 2009 μαζὶ μὲ τὶς ἑόρτιες εὐχὲς γιὰ ὑγεία, εὐτυχία, προκοπὴ καὶ κάθε καλό, ἐπιβάλλεται νὰ ἀκούσουμε μὲ προσοχὴ τὶς θεῖες φωνὲς ποὺ μᾶς θυμίζουν τὶς αἰώνιες ἀλήθειες τῆς πνευματικῆς ζωῆς μας, ποὺ μᾶς ἐλευθερώνουν ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσία τῶν ματαίων ἐπιγείων καὶ προσκαίρων ἐγκοσμίων καὶ διανοίγουν λυτρωτικὰ τοὺς ὁρίζοντες τοῦ νοῦ καὶ τῆς ὑπάρξεώς μας στὰ αἰώνια καὶ ἄφθαρτα τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

1. Ὁ σταθερὸς καὶ ἀμετάβλητος Κύριός μας

Ἀπέναντι στὸν ἀσταθῆ καὶ συνεχῶς μεταβαλλόμενο κόσμο ποὺ ζοῦμε, ὁ Κύριος μᾶς διαβεβαιώνει, ὅτι Αὐτὸς παραμένει σταθερὸς καὶ ἀμετάβλητος στὰ πάντα.

«Ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος ὁ Θεός σας καὶ δὲν ἔχω μεταβληθεῖ στὸ ἐλάχιστο»[1]

Αὐτὸς εἶναι τὸ σταθερὸ σημεῖο ἀναφορᾶς τῆς ζωῆς μας κατὰ τὴν ἀποστολικὴ διακήρυξη.

«Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ ἴδιος χθές, σήμερα καὶ γιὰ πάντα»[2].

Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι σταθερός:

α΄. Στὶς ἀρχές Του, ὅπως διεκήρυξε μὲ αὐθεντία:

---

1. «Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι» (Μαλαχίου γ΄ 6).
2. «Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας» (πρὸς Ἑβραίους ιγ΄ 8).